

**D. D. Emanuelis Gonzalez Tellez, In Inclyta Salmanticensi
Academia Collegii Majoris Conchensis Alumni, &
antiquioris vespertinæ Sacrorum Canonum Cathedræ
proprietarii Interpretis; in Pinciano Sanctæ ...**

Additis Notis uberioribus ab Historia, & Chorographia

Complectens Librum Quartum

**González Téllez, Emanuel
Francofurti Ad Moenum, 1690**

Caput XXVIII. Honorius III. Episcopo (a) Sleuvichensi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74533](#)

jurejurando, eos cognatione conjunctos esse, jubet Pontifex, ut si aliquis homo recte fidei gravitatis, & authoritatis denunciet simul, & probet, impediatur matrimonium, cum ultra ejus denunciationem adsit fama communis, quæ velut publicum testimonium habetur, ut ait Quintilianus lib. 5. inst. & in judicio valde confirmat ejus rei, de qua queritur, fidem, leg. 3. §. ejusdem, ff. de testibus; quia fama consentiens depositioni testimoniū, non inconstans habetur, cap. præterea, de testibus, ubi plura de fama, & quatenus probet, adduxi.

C A P U T X X V I I I .

Honorius III. Episcopo (a) Sleuvichensi.

Consultationi tuæ breviter respondemus: Mulieres, quæ de more veniunt ad valvas (b) Ecclesiæ benedicendæ cum sponsis, & ibi reclamantes, affirmant se nunquam in eorum matrimonium consensisse, audiri (sponsis legitimè probantibus contrarium) non oportet, cum legitimis & idoneis testibus non debeat illarum simplex assertio prævalere. Sanè illis, quæ benedictione receptâ, mox à sponsis aufugiunt ante carnis (c) copulam subsecutam, afferentes se nunquam in illos veraciter consensisse, sed metu illato compulsas, verba protulisse consensus, licet animo dissentirent, non statim est auditio deneganda, sed de illo metu est cum diligentia inquirendum: & si talis metus inveniatur, qui cadere potuerit in constantem (d) virum, erunt non immerito audienda.

N O T Æ.

1. (a) *Sleuvichensi.*] In hac sexta collectione legitur *Belguensi*, sed malè, ut jam notarunt in præsenti Cujacius & Cironius. Sleuvich est civitas Episcopalis Germaniæ, sub Metropoli Bremensi, qui Episcopatus cum aliis tribus fundatus fuit per Othonem Magnum Imperatorem, circa annum 948. ut notavit Cironius in præsenti.
 2. (b) *Ad valvas.*] Hæc verba omisit Raymundus, extant tamen in quinta compilatione Honori III. ex quæ textum hunc transcribo, & in eis innuit mos benedicendi sponsos ad januam Ecclesiæ, de quo plura dabimus in cap. i. de secundis nuptiis.

(c) *Ante carnis copulam.*] Id est, ut si copula subsequatur fuerit, matrimonium propter metum etiam gravem celebratum, retractari non debeat; quia per spontaneam copulam ratificatum fuit, juxta tradita suprà in capite ad id, hoc turulo.

(d) *Virum.*] Vocem hanc omittunt Panormitanus & Butrius, quia non æqualis metus desideratur ad inducendam coactionem in fœmina, ac in viro; siquidem ille constantior est, ut docuerunt Covarr. 2. p. de matr. c. 3. §. 4. n. 16. Canis. in præsenti, n. 2. Sed malè, tum quia in constantem virum legitur in dicta quinta compilatione; & sub viro facilè fœmina comprehenditur, juxta diversam utriusque conditionem. Textum huic exceptui suprà in cap. c. iii. locum.

C A P U T X X I X .

(a) Gregorius IX.

Gemma mulier nobis exposuit, quod cum T. filia ejus cum C. contraxit matrimonium, B. de Alterio cā occasione, quod inter P. filium suum, & prædictam pueram infra septennium constitutos, sponsalia contracta fuerunt, penam solvendam à parte, quæ contraveniret, in stipulatione appositam, ab ipsa nititur extorquere. Cum itaque libera matrimonia esse debeat, & ideo talis stipulatio præpter penæ interpolationem sit meritò improbanda: mandamus, quatenus si est ita, eundem B. ut ab extorsione prædictæ penæ desistat, ecclesiasticâ censurâ compellas.

N O T Æ.

C O M M E N T A R I U M .

1. (a) *Gregorius IX.*] Cum registro epistolarum hujus Pontificis careamus, cognoscere non possumus, cui rescribat in præsenti; recte tamen notavit Cujacius hic, in principio textus legendum tantum esse G. ut in Codice Gallicano legi ipse testatur, præcipue cum Gemma, ut proprium normæ fœminæ nullib[ile]gamus.

E X hoc textu sequens communiter deduci-
2. Etur assertio: *Promissio penæ sponsalibus iniuriis* Conclusio
littera adjicitur. Proabant eam textus in l. Titia traditio &
134. ff. de verb. oblig. l. 2. Cod. de iniur. S. populat. l. probatur.
final. Cod. de spons. leg. 2. Cod. derepudis, l. 2. §.
ult. de divorciis: ubi dum de modo dissolvendi
sponsalia agitur, de pena reticetur, l. 39. tit. II.
partit. 5. Illustrant ultra congettus à Barbosa hic,
Medrano de consensu connub. cap. 15. per totum,
Basilius